

متن پرسش

«إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَشَقَّتْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ» سلام استاد: به نظر شما چرا ما با حضور سرمایه‌های بزرگی مثل خدا و اهل البیت در هستی که در امثال کتاب حقیقت نوری اهل البیت و مقام لیلۃ القدری حضرت فاطمه سلام الله علیها متذکر هستید، نمی‌توانیم مسائل خودمان را حل کنیم و خودمان را نجات بدیم؟ به نظر شما مشکل ما در کجاست؟ و چرا نمی‌توانیم از آن همه حضور و تصرف در جهت نجات از باتلاق و گرداب گرفتاری‌ها استفاده کنیم؟ (چگونه می‌توان مثل چشمه‌ای که همیشه جوشان و جاری است و همواره می‌توان از آن آب برداشت، از وجود همیشه جاری و جوشان خدا و اهل البیت، زندگی و آب حیات برداشت کرد؟)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خودمان را درست نمی‌شناسیم که چه ظرفیت‌های گسترده و گشوده‌ای داریم و کجاها باید خود را دنبال کنیم و چرا متوجه حضور ابدی اکنون خود نیستیم؟ پیشنهاد می‌شود جهت ماه رضانی که در پیش است، برای درک این موضوع، سوره مرسلات همراه با شرح صوتی آن دنبال شود. موفق باشید